

İki İsmim Var Benim İki de Mizacım

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 01 Mart 2022

“Sana bakıyorum; gözlerim bende değil
Demirci körüğü içimde zaman
Yürüeyebilir miyim söndürüp lambaları
Yürüeyebilir miyiz umutların dikenli
Karanlığa müptela yorgun avuçlarında...”(Alıntı)

Semiren göğün sızılı menkıbeleri ve gül mizaçlı bir şiir dilediğim Rabbimden...

İki ismim var benim:

İki de mizacım.

Bazen Yıldız gibi uzaklarda kayan ve soğumuş bir ateş küresi.

Bazense çiçek olduğum bir açıp bir kapandığım bir gül mizacı en çok da sevginin şiarı ve dikenlerimle mutluyum ben ve her halükarda insan mademki ismiyle yaşar o halde çift dikiş benim hayatım sahip olduğum iki ismin nezdinde.

Dip not: rahmetli halam henüz dört yaşındayken kapamış gözlerini hayata kalbi delik olduğu için o yüzden ben Yıldız halamın da yüreğini taşıyorum tıpkı ismini de taşıdığım gibi.

Maviden ülküsü mevsimin:

Tenimde şerit değiştiren imgeler

Az evvel yakaladım kuyruğundan

Ben ki benden kaçan kayan yıldızın yıl dönümü

Aşkın şiarı özlem

Hicabın da bam teline basan elem

Gökte saklı miladi takvim

İçimde saklı hicri ferî öykümün

Öykündüğüm bir Allah'ın kulu olmadı ki ömürde

Ne şaibelidir yıldız haritam

Ne de kaçak bir güfteyim

Hani saklandığım gül bahçesinden firar eden

Demim benim dengim

Hem yıldız hem gül olmanın hikâyesi bu.

İzdiham sebebi duygular içimdeki iklime

İhbar ediyorum nüfus memurunu
Ne vardı ki gülecek?
Var git başka isimlere
Şakıyan bir bülbül ise beni çağırın
Bayılmadım da bir ömür bahçede açıp solmaya

İçimde ateş yanan
Dışımın harı ne ki?
Öldürdüğüm nefsim aralıksız batan dikenlerim
Şimdi de bir balon gibi söndü işte hevesim
Tadım kalmadı
Adım çıktı çikalı

Yere göğe sığmam ben
Yerde saklı bir çukur gökteki boşluk
Vuku bulan yeni gün ne de güzel hoşluk dolu
İçimin kayrası
Açtığım devasa parantez
Ayracı olmalıyım günün ve gecenin
Ortadan ikiye bölündüğüm
Yarım yıldız yarım çiçek.

Bir iklimsem kendimden firar ettiğim
Bir ikileme düştüğüm ve de iki ismin
Ortasında saklı hicranım
Neşeyle kestiğim doğum günü pastam
İyi de bu gün doğmadım ben

Hicreti sözcüklerin
Dilemması masalların
Hazan mahsulü bir tebessüm
İçime ç/ağladım damla damla
Muadilimse umut ve sevgi
İman gücümden aldığım kadar ilhamı
Salkım saçak ruhum
Yaşasın yerle yeknesak oldu hüznün
Yeniden seviyorum kendimi
Varsın iki ruhlu olsun ismim
Bazen gülüp bazen yıldızlar saçtığım

Bir su küresi ise içinde yüzdüğüm
Battı batacak bu gemi
Lakin kaptan köşkünden firar etmedim bir ömür
Batsa da yarısı suya
Yarısı saklı mademki Rabbin haznesinde
Sevdiğim kadar saklıyım hayatta
Hayatın da sarkacı bir mevsim
İki yakamı iliklediğim
O halde çekebilirsiniz ruhumun resmini.
Bir tebessümden güzeli ne olabilir ki?
İnsan umut ettiği sürece huzura dönük yüzü
Mevsimin ve yüreğin
Kocaman bir dağ lalesi gibi
Şairin de dediği gibi:
Varsın önce içime sonra dışıma kapanayım

Nazım da bitmedi gitti
Niyazımda saklı sevdiklerimin adı
Dilemması yüreğin
Varsın taşayım kabımdan köpüren dalgalar gibi
İngeler nasıl ki kabartma tozu ruhun
Tedavülden kalkmadan daha çok sevmeliyim elbet kendimi
Ve gülümsüyorum işte.